

Konspekt szkółki niedzielnej
propozycja
13. niedziela po Trójcy Świętej
Niedziela Diakonii

Główna myśl: Pomagam innym

Tekst: Dz 6,1-7 – Wybór siedmiu diakonów

Wiersz: Ga 6,9a : „A czynić dobrze nie ustawajmy”

Cele:

Dziecko wie co to jest Diakonia.

Dziecko poznało historię powołania pierwszych diakonów.

Dziecko wie kim jest diakon.

Dziecko zostało zachęczone do tego, by w swoim działaniu stało się podobne do diakonów.

I. Wstęp

Pomoce: duży napis DIAKONIA, logo diakonii (*sugerowane zapoznanie się przed szkółką ze stroną internetową Diakonii www.diakonia.org.pl*), do pokazania skarbonka diakonijna, świeczka – Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, oraz Prezent pod choinkę. (patrz strona: www.diakonia.org.pl/index.php?D=35)

Przebieg:

Osoba prowadząca wita się z dziećmi.

Witam was wszystkich na dzisiejszej szkółce niedzielnej. Czy ktoś z was może wie jak nazywa się dzisiejsza niedziela?

Odpowiedzi dzieci.

Dzisiejsza niedziela nazwana jest Niedzielą Diakonii. A co to jest diakonia?

Dzieci odpowiadają. Prowadzący przymocowuje do tablicy napis DIAKONIA.

Diakonia to greckie słowo i oznacza służbę, niesienie pomocy innym, osobom potrzebującym – dzieciom i starszym. Może już widzieliście jak wygląda symbol diakonii, proszę popatrzcie. Widzieliście już taki znak?

Prowadzący pokazuje przygotowane logo DIAKONII, a dzieci odpowiadają.

Co ten znak przedstawia? Widzimy krzyż z koroną. Krzyż przypomina nam, że Pan Jezus umarł na krzyżu za nasze grzechy. A korona mówi o zwycięstwie Jezusa nad śmiercią, bo Pan Jezus zmartwychwstał. Korona to też zapowiedź „korony żywota”, obiecanej osobom, które pozostały wierne Bogu (Obj 2,10) Diakonia to pomoc drugiej osobie. A w jaki sposób można pomagać?

Odpowiedzi dzieci.

Zgadza się, można komuś pomóc przejść przez jezdnię. Można starszej osobie przynieść zakupy. Można młodszej siostrze lub bratu pomóc. Lecz pewnie wiecie, że pomoc można także zbierając pieniądze do skarbonki diakonijnej lub kupując świeczki Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom, a także robiąc paczki dzieciom w ramach akcji „Prezent pod choinkę” (*prowadzący pokazuje przyniesioną skarbonkę, świeczkę, ulotkę prezentu*). Wszystkie pieniądze czy rzeczy w ten sposób zebrane otrzymują osoby w różnym wieku, które tej pomocy najbardziej potrzebują.

Podsumowanie:

Wiemy już co to jest diakonia. Ale chcemy się dziś zająć jeszcze jedną ważną rzeczą. Jak się to się w ogóle zaczęło?

II. Szkołka

Pomoce: Biblia, flanelograf historii wybór siedmiu diakonów, napisy z imionami wybranych diakonów

Przebieg:

Informacja dla prowadzącego: ze starszymi dziećmi czytamy po kolei wiersze z Dz 6,1-7

1. Pan Jezus daje uczniom zadanie do wykonania

Czy pamiętacie jakie zadanie do wykonania zostawił Pan Jezus uczniom, gdy odszedł do nieba?

Odpowiedzi dzieci.

Informacja dla prowadzącego:

młodszy dzieciom fragment z Mt 28,18-20 można przeczytać, a starsze mogą przeczytać go same

Zgadza się, uczniowie mieli iść na cały świat i uczyć innych tego wszystkiego, czego sami dowiedzieli się od Jezusa. Pamiętacie, że uczniowie na początku siedzieli smutni, bali się? Dopiero, gdy został zesłany Duch Święty, stali się odważni i głośno zaczęli mówili ludziom o tym, kim jest Jezus i co dla nich zrobił. Coraz więcej ludzi po tym co usłyszeli od uczniów, uwierzyło w Jezusa.

2. Praca uczniów

Uczniowie codziennie spotykają się z ludźmi w świątyni, przychodzą do domów i nauczają, zwiastują dobrą nowinę o Jezusie (Dz 5,42). Lecz to nie wszystko co robią uczniowie. Zaczyna im przybywać obowiązków. Czyli czego?

Odpowiedzi dzieci.

Obowiązek to jest to, co ktoś musi zrobić. Wy też pewnie macie swoje obowiązki. Ale wróćmy do uczniów. Kolejnym ich zadaniem było służyć tym, którzy potrzebują pomocy. A takimi osobami były wdowy, których sytuacja po śmierci męża była bardzo trudna. Mogły one liczyć tylko na łaskę rodziny. Na początku takich osób było niewiele, więc uczniowie dawali sobie z tym radę, lecz gdy coraz więcej ludzi uwierzyło w Jezusa, zaczęło też przybywać osób, które potrzebują pomocy. Uczniowie nie mieli czasu by się wszystkim zająć. I to spowodowało, że znalazły się osoby, które były z tego niezadowolone. Tak samo i my też możemy spotkać się z osobami, które są z czegoś lub z kogoś niezadowolone. Czasem i my sami jesteśmy niezadowoleni, gdy coś nam nie pasuje, nie jest po naszej myśli.

Informacja dla prowadzącego:

starsze dzieci – w tym fragmencie czytamy o hellenistach, małym odłamie Żydów, którzy posługiwali się greką.

Uczniowie mieli wiele do zrobienia i potrzebowali pomocy. Tak jak i my też jej nierazko potrzebujemy.

3. Wybór diakonów

Uczniowie nie chcieli zaniedbywać głoszenia Słowa Bożego, usługując przy stołach (Dz 6,2). Wezwali więc wszystkich i powiedzieli: wybierzcie spośród siebie siedmiu mężów. Oni będą pomagać tym, którzy potrzebują pomocy, a my będziemy pilnować modlitwy i głoszenia Słowa Bożego (Dz 6,3). Jakie warunki musieli spełnić?

Informacja dla prowadzącego:

w starszej grupie ochotnik głośno czyta wiersz Dz 6,3, a inne dziecko na kartce z napisem DIAKON zapisuje jaka ma być wybrana osoba

Wybrane osoby mają: budzić zaufanie, być mądrzy, pełni Ducha Świętego i wiary. I całe zgromadzenie wybrało spośród siebie siedmiu takich właśnie mężów. Wybrani zostali: Szczepan, Filip, Prochom, Nikanor, Tymon, Parmen, Mikołaj. Oni stawili się przed apostołami, którzy pomodlili się o nich, a następnie włożyli na nich ręce – zostali diakonami. Teraz apostołowie mogli się już przede wszystkim zajmować zwiastowaniem Słowa Bożego i modlitwą.

III. Zakończenie

Widzimy, że Pan Bóg powoływał ludzi do różnych zadań. Apostołowie głosili Boże Słowo, diakoni pomagali tym, którzy tej pomocy potrzebowali. Także nam Pan Bóg daje różne zadania do wykonania. Możemy innym mówić o Jezusie, możemy też innym pomagać. A najlepiej mówić innym o Jezusie pomagając. Bądźmy otwarci i chętni do okazywania pomocy, jak wybrani diakoni, o których dzisiaj mówiliśmy. Szukajmy jakie zadanie Pan Bóg przygotował dla nas na przykład zadanie na dzisiaj i spróbujmy je wykonać.

Na koniec mam dla wszystkich zadanie. Niech każdy z nas w najbliższym tygodniu będzie jak diakon i postara się komuś pomóc. Zastanówcie się teraz przez chwilę komu i w jaki sposób chcielibyście pomóc. W przyszłym tygodniu na szkółce opowiecie jak się wam udało wykonać to zadanie.

1. Wiersz biblijny

„A czynić dobrze nie ustawajmy.” Ga 6,9a

Pomoc: Wyrazy wiersza zapisywać na dużej kartce, jeden pod drugim.

Przebieg:

Wytlumaczyć dzieciom wiersz.

Wiersz, którego dzisiaj nauczymy się przypomina nam ważną rzecz, do której jesteśmy zachęcani. Co to za rzecz? Żeby nie ustawać w czynieniu dobra. Czy wiecie co to znaczy nie ustawać?

Odpowiedzi dzieci

Nie ustawać, to znaczy nie przestawać, cały czas trwać. A w czym mamy być wytrwali?

Odpowiedzi dzieci.

Mamy być wytrwali w czynieniu dobra. W robieniu dobrych rzeczy. Takich, które podobają się Bogu. Proszę, wymieńcie kilka rzeczy, które podobają się Bogu.

Odpowiedzi dzieci.

Właśnie Pan Bóg chce byśmy nie przestawali być dobrzy dla innych.

Wszyscy głośno czytają.

Do kolejnych powtórek można zakrywać wybrane słowa zapisanego wiersza.

2. Prace plastyczne

A. Też mogę być diakonem

Pomoce: kartka papieru, ołówek, kredki

Przebieg:

Młodsze dzieci na kartkach rysują jak mogą pomagać innym.

Starsze dzieci podzielne na grupy na otrzymanych kartkach zapisują jak mogą pomagać.